

Výlet Kutná Hora 20. 2. 2020

Jednoho dne, když koronavirus neřádl tak moc jako teď a zubaté žáby z Bruntálu byly daleko, se paní profesorka Sirovátková rozhodla, že pojedeme na výlet do starého hornického města.

Nikdo z primy nebyl v karanténě a tak jsme mohli chladného rána vyrazit vlakem do Kolína a potom do Kutné Hory. Někdo poslouchal písničky, nebo hrál únikovku, ale já s Martinem B. jsme koukali na memes a řehtali jsme se na celý vlak. Když jsme vystoupili na zastávce KUTNÁ HORA –MĚSTO, byl chrám, do něhož jsme mířili, v nedohlednu. I když to byla Kutná Hora, museli jsme projít přes Václavák a Palačák, abychom se dostali ke kostelu Sv. Jakuba a poté do chrámu Sv. Barbory. Než jsme vstoupili do chrámu, padlo pár třídních fotek ale bohužel ne na můj mobil, tak vám je nemohu poskytnout.

Kostel Sv. Jakuba a kutnohorské vinice.

Cesta ke chrámu...

V chrámu...

Vstoupili jsme do chrámu Sv. Brambory (takhle ten chrám fakt někdo nazval) a byli jsme ohromeni úplně všichni. Krásný gotický kostel měl mnoho zajímavostí-malovaná okna, kaple pro bohaté majitele stříbrných dolů nebo strop malovaný znaky erby a štíty šlechticů atd. ... Před vylezením na balkon jsem řekl větu :„Tohle je fakt blbej kostel na focení!“ – usuzoval jsem tak podle toho, že všude bylo plno sloupů, a když jste chtěli udělat dobrou fotku - tak to stálo trochu běhání po kostele, abyste našli dobrý úhel. Jediné, co se dalo fotit bez sloupů, byl strop.

Na schodišti byla malá okýnka a tak jsem vyfotil pracoviště našich kolegů ze ZŠ a ZUŠ v Kutné Hoře. Na balkoně byly makety chrličů a různé ukázky architektonických prvků, co byly na střeše chrámu. Bylo zde krásně vidět na kostelní varhany. Poté jsme museli sejít mnoho schodů a koupit jsi něco ve “směnárně“- suvenýrech, abychom si vyměnili naše nehezké české koruny za pražské groše. Až poté jsme mohli vyrazit do restaurace.

ZŠ a ZUŠ v Kutné Hoře

Strop chrámu Sv. Barbory

Oltář v chrámu.

Restaurace a galerie...

V restauraci si většina lidí dala lasagne. Moje hypotéza byla taková, že nám dali do jídla zubaté žáby. Ale po hromadné poradě jsme si řekli, že to bude asi lilek, protože Jižní Amerika je přece jen o něco blíže, než BRUNTÁL. Po dobrém obědě jsme se všichni vydali do galerie/na výstavu. Ta vyprávěla o Jiřím Trnkovi, jeho životě, co měl rád a co neměl rád a hlavně o jeho umělecké tvorbě. Asi byla moje hypotéza správná, protože mně ty žáby asi ovládly mozek, a proto nemám z výstavy žádnou fotku. Na výstavě jsem zjistil jednu docela zajímavou a pro mě překvapivou informaci: Jiří Trnka neměl koroanvirus!!!

Cesta a návrat

Po prohlédnutí výstavy jsme se vydali do historického centra města. Tam jsme si dali rozchod. Já jsem spolu s dalšíma klukama šel do cukrárny. Dali jsme si větrník a makové buchty. Bylo to výborné. Po půlhodinovém rozchodu jsme si dali sraz na náměstí. Vyrazili jsme k nádraží. Ve vlaku bylo plno a tak jsme (kluci) museli sedět na podlaze. Sice jsme měli trochu zpoždění, protože se něco stalo na kolejích, ale na Hlavní nádraží jsem dorazili včas až světla